

ihaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto
 11. uri predpoldne ter stane po pošti prejemanja
 v Gorici na dom pošiljana:
 13 K 20 v, ali gld. 6-60
 6 » 60 » » 3-30
 3 » 40 » » 1-70
 Posamične številke stanejo 10 vin.
 „SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob nos-
 „Katipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in
 „Katipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
 „Vozni red železnice, parnikov in poštah
 ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.
 Svoje sprejema upravništvo v Gosposki ulici
 7. I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.
 Na naročila brez dopolne naročilne se ne oziramo.
 Glasila in poslanice se računijo po Petit-vrstah če
 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
 večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
 Znakme in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
 in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad tr.
 Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
 dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
 praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se na-
 nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.
 Naročnine in oglase je plačati loco Gorica.
 Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
 Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
 spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
 upravništvu.
 „PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak
 petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.
 „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
 naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
 ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Loban na tekalnišči Jos.
 Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
 kopalniški ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovaški
 v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
 na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Tretji katoliški shod v Ljubljani.

V.

Sedaj so objavili tudi že po »ka-
 listih« listih tiste resolucije, katere
 bodo sprejete na slavnem tretjem kato-
 liškem shodu v Ljubljani.

Prvo mesto zavzemajo resolucije
 cerkveno-političnega odseka; povdar-
 jajo: cerkveno-političnega odseka. Tu
 je jasno vidi, kaka ostudna laž je nji-
 hova trditev, da bo tretji katoliški shod
 verski shod. Kar na prvo mesto so
 postavili — cerkveno politiko.
 Glejte jih, glejte! Po cerkvah, po hišah,
 po goslinah in po cestah razlagajo,
 da bo shod le verski, da gre za sveto
 vero, ki je tako preganjana, v resnici
 pa jim gre le za se, za svojo politiko,
 katero so zmešali vero in cerkev.

Tako v prvih resolucijah udarjajo
 na veliko politično struno. Svoboda za
 cerkev hočejo. Katoliško prepričanje
 naj se upošteva v zakonodajstvu in v
 praksi. Popolna svoboda za cerkev!
 tako kričijo, v resnici pa si mislijo čisto
 nekaj drugega. Vera in cerkev naj jim
 bo le ščit, bojovníki so oni. In katoliški
 bojovníki nočejo nič drugega nego to,
 da bi dobili popolno oblast v državi v
 svoje roke. Oni naj bi bili še bolj me-
 rodajni nego so sedaj pri zakonodajstvu,
 oni naj bi odločevali vse pri vseh po-
 stavah, njim naj bi bilo vse pokorno.
 To je tista »svoboda cerkve«, po kateri
 udihujejo. Vsako drugačno razlaganje te
 svobode je laž.

Koj za to politiko pride na vrsto
 papeževa. Katoliški »od v Ljubljani
 mora protestirati proti sedanjemu po-
 stavu papeža nasproti svetni oblasti
 zahtevati za papeža svobodo (že
 pet svoboda!), ki jo potrebuje za iz-
 klanjanje svojega poklica. Ta je lepa!
 Tudi tu zadej tiči želja, da bi se vrnili
 k tisti, ko so trepetali kralji, cesarji
 in narodi pred papeži in njihovimi in-

kvizitorji. Svoboda za papeža, to je:
 absolutna oblast papeža nad celim sve-
 tom in pa inkvizicija. Kako bi bilo lepo,
 če bi bil papež zopet cesar vseh cesar-
 jev, kralj vseh kraljev, in pa če bi se
 natezalo in sežigalo zopet »nevernike«!
 Sedaj pa je ubogi papež jetnik, in slabo
 se mu godi. Seveda je Vatikan tako
 velik kot cela dežela, papeževa oblačila
 so prevezena s srebrom in zlatom, de-
 narja ima v izobilici, in nikdo mu ne
 brani iti iz Vatikana — ali ker tako
 kaže, kričijo, da je jetnik, siromak, ki
 nima kaj jesti. — Kaj nas briga papež?
 Kaj bo nam on pomagal?

Ali zato naj gredo goriški Slovenci
 na katoliški shod v Ljubljano, da se
 bodo potezali za farovško politiko, da
 jih bodo gospodje še bolj skubili; ali
 za to, da bodo branili papeža, kateremu
 se godi predobro ter v resnici ne po-
 trebuje nobene obrambe?!

Tisoč drugih potreb imamo, ne pa
 da bi nganjali farovško politiko in se
 tepli za papeža. Če hočejo gospodje po
 škofijah in farovžih politikovati, naj le,
 ali sami brez zlorabo vero in cerkve
 ter brez pritiska na ljudstvo; kakorhitro
 pa zlorablajo vero in cerkev ter sle-
 piijo ljudstvo s svojo politiko, ne zaslu-
 žijo drugega nego bič, s katerim naj
 se jih izžene iz cerkve in farovža.

Potem premlevajo v resolucijah
 sveti zakon, govorijo o socialnem pouku,
 o trgovstvu in drugih takih rečeh, ki
 so jim po večini španske vasi, nazadnje
 šele v resolucijah organizacijskega od-
 seka govorijo nekaj o pravicah, ki
 nam gredo v šolstvu, uradu in sploh
 v javnopravnem življenju. Pa kako!
 Namesto da bi bili postavili na prvo
 mesto boj za naše pravice, pravijo v
 zadnjih resolucijah, naj se vsi katoliški
 misleči Slovenci združijo v veliko
 stranko, ki naj obsega vse sloje, in
 taka politična organizacija naj se na-
 slanja na politična društva (torej vedno
 sama politika!) in ta naj skrbijo, da se
 varujejo katoliška načela, in Slovenci

naj dobe vse pravice. Katoliški shod v
 Ljubljani je strogo političen shod, po-
 tegne se za svobodo cerkve, za papeža,
 za sveti zakon itd., ali za naše slovenske
 pravice nima niti jedne besede. Šele velika
 stranka se mora napraviti, katera naj
 se organizuje po političnih društvih,
 potem se bodo potegovali za katoliška
 načela — in Slovenci naj dobijo svoje
 pravice. To je pač nad vse značilna
 izpoved. Naj dobijo — če jim kdo da!!

Ker je pa taka »velika stranka«
 nekaj nemogočega, je jasno, da se »ka-
 toliki« nočejo nikdar potegovati za naše
 pravice.

In na tak shod naj pojdejo na-
 rodno-zavedni goriški Slovenci, ki bijemo
 hud boj za naše pravice dan na dan?!
 Ako bi šli, bi se odrekli boju za naše
 pravice. Tega pa ne smemo storiti nik-
 dar. Kdor bi storil, je izdajalec in nič
 vreden človek!

Koroška.

Vedno jasneje se kaže, kakšno etijaltstvo
 je zakrivil dr. Šustersič nad koroškimi Slo-
 venci, in kako nesramno laže »Slovenec«, gla-
 silo ljubljanskega škofa.

Zadnja številka »Mirova« je zopet vele-
 zanimiva.

Na uvodnem mestu prinaša članek »Ce-
 lovški intermezzo ni še končan«, na
 drugem mestu članek »Celovške
 spletke in ljubljanske blodnje«. Pod
 obema člankoma je podpisan monsignor
 V. Podgorc. Članek odgovarja energično
 in rezko na različne »Slovenčeve« napade na
 koroške Slovence.

Dr. Brejca je objavil v »Miru« obsirno
 izjavo z ozirom na boj po vojskinem
 pravu, ki mu ga je napovedal »Slovenec«.
 V tej izjavi pravi: »Slovenec« je o ne-
 resnicah, ki jih o meni piše, sam
 prepričan, toda imeti hoče za ce-
 lovške resolucije žrtev — mojo
 glavo. Dam mu jo pod nož! Samo

po njo mora priti — pred celovške
 porotnike! Imenujem namreč s tem
 z namenom, da me toži, tistega, ki
 pri »Slovenec« sedaj opravlja ra-
 beljski posel nad koroškimi Slo-
 venci, glede neresnic, kijih je v
 tej borbi zoper mene napisal, gr-
 dega lažnika in obrekovalca in ga poziv-
 ljam, da me toži in tako dá priliko,
 pred sodno javnostjo resnici po-
 magati do zmage. Drugega sred-
 stva nimam, da se obranim neču-
 venega sumničenja in obrekova-
 nja, kajti pojasnila v »Miru« »Slo-
 venec« zamolčuje ali zavija, po-
 pravkov od mene ne sprejema, ured-
 nik njegov, dr. Žitnik, uživa po-
 slaniško imuniteto, pisec sampa se
 previdno skriva za brezimnostjo!
 Celovških nemških porotnikov se
 menda ne boste zbal; to je forum,
 pred kojim jaz nimam nobenega
 pardona pričakovati. Če Vas torej
 z vse resnostjo na sodbo kličem
 pred ta forum, lahko iz tega skle-
 pate, kako mirna in čista mora biti
 moja vest! —

Tudi nekatere »Mirove« notice so ve-
 lezanimive. Tako piše »Mir« pod naslovom:
 »Calumniari audacter«: »Slovenec«
 je v svoji prvi razburjenosti nad našimi sklepi
 obdolžil odbor našega političnega društva, ka-
 kor da je ta zakrivil slovenski poraz v volil-
 nem odseku. Trdil je, da pozna kranjske dr-
 žavne poslance, ki so vodstvu v Celovec pisali
 po podatke radi volilne reforme, pa niti od-
 govora dobili niso. Na naš poziv, kdo so tisti
 poslanci, se je oglasil edini dr. Žitnik, kla-
 vrno trdeč, da je dr. Brejcu pisal po razne
 podatke. Že v zadnjem »Miru« smo dokazali,
 da je tudi ta pisal samo enkrat po podatke,
 in sicer 12. marca 1905. po podatke o koro-
 škikh sodnih razmerah, da bi o njih govoril
 v budgetnem odseku. Dr. Brejca je »Slovenec«
 poslal pravilno sestavljen popravek, toda »Slo-
 venec«, ki ga ščiti poslanska imuniteta dr.
 Žitnika, popravka ni objavil, temveč mesto
 tega trdi novo neresnico, češ, »da je dr.
 Žitnik že želel od njega (dr. Brejca) podatkov

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

in prepričana, da sanja, čaka, da ta mož izgine ali se
 v drugo postavo, kakor se ji je to navadno dogajalo

Čutila je, da ji zila bije silno; in spomni se, da je naj-
 sredstvo, s katerim lahko prežene te nadležne prikazni,
 hlad te pijače, ki je bila sestavljena v ta namen, da
 razburjenje, o katerem je Valentina tožila zdravniku, je
 sem, da je pomirila groznico, osvežila možgane; kadar jo je
 bila mirnejša vsaj za trenotek.

Valentina torej iztegne roko, da bi segla po kristalnem
 kozarcu, v katerem je imela to pijačo; toda ko se približa
 njemu trepetajoča roka kozarcu, stopi prikazen mnogo hitreje
 sicer se dva koraka proti postelji in pride tako blizu,
 da deklica začuti njeno dihanje in se ji zdi, kako jo prime
 njena roka za njeno.

To pot je sen, oziroma resničnost presegala vse, kar je
 živela Valentina. Prične se zavedati, da je pri popolni za-
 vesti, in zgrozi se.

Roka, ki je prišla Valentino, ji zabrani vzeti kozarec.
 Valentina lahko odtegne svojo roko.

Nato vzame ta postava, od katere deklica ne more obr-
 niti svojega pogleda in ki se ji zdi pravzaprav bolj naklonjena
 kakor strašna, kozarec, in se približa svetilki, kakor da se hoče
 prepričati o jasnosti in prozornosti te pijače.

Toda ta prva poskušnja mu ne zadostuje.

Ta mož, oziroma pravzaprav fantom, kajti stopal je tako
 tiho, da njegovih korakov na preprogi ni bilo slišati, ta mož
 vzame iz kozarca žličico pijače in jo pokusi. Valentina gleda
 to, kar se godi pred njenimi očmi, z velikim strahom.

Vendar misli, da ta prikazen kmalu izgine, da naredi
 prostor drugi. Toda mesto da bi izginil kakor senca, se ji ta
 mož približa, ji poda kozarec in pravi:

„Zdaj pijte!“
 Valentina vstrepeta.

To je bilo prvič, da je ena izmed prikaznij govorila s
 človeškim glasom.

Deklica odpre usta, da bi kriknila.

Mož položi prst na ustnice.

„Gospod grof Monte-Cristo!“ zamrmra Valentina.

Na strahu, ki se je izražal v očeh mlade deklice, na tre-
 petanju njenih rok in na hitrosti, s katero se je skrla pod
 odejo, je bilo spoznati poslednji boj med dvomom in prepriča-
 njem. Vendar sta se zdela prisotnost grofa Monte Crista ob
 tej uri in njegov skrivnostni prihod skozi zid neomahljivemu
 Valentinemu razumu nemogoča.

„Ne vsklikajte, ne bojte se,“ pravi grof; „preženite iz
 svojega srca vsak strah in vsako senco nemira. Človek, ki ga
 vidite pred seboj, — kajti to pot vidite prav, Valentina, in to
 ni samo sen — torej človek, ki ga vidite pred seboj, goji do
 vas najiskrenejšo očetovsko ljubezen in je vaš najodkritosr-
 nejši prijatelj.“

Valentina ne more najti nikakega odgovora. Tako zelo se
 je bala tega glasu, ki ji je dokazoval resnično prisotnost go-
 vorečega, da je trepetala pred svojim lastnim glasom. Toda
 njene prestrašene oči so govorile: „Če so vaši nameni čisti,
 zakaj ste tukaj?“

S svoje izvrstno bistrovidnostjo ugane grof vse, kar se
 godi v srcu deklice.

„Poslušajte me,“ pravi, „ali boljše, pogledajte me; pogledajte
 moj rdeče oči in moj obraz, ki je še bledejši nego običajno;
 to je posledica tega, da štiri noči niti za trenotek nisem zas-
 tislil očesa, da štiri noči bdim nad vami in vas čuvam, da vas
 ohranim najinemu prijatelju Maksimilijanu.“

Živa rdečica veselja oblije bolničnina lica, kajti ime, ka-
 tero je pravkar izgovoril grof, prežene zadnjo nezaupljivost, ki
 jo je še gojila.

„Maksimilijanu!“ ponovi Valentina, ki se ji je zdelo
 sladko izgovarjati to ime. „Maksimilijanu! Torej vam je vse
 povedal?“

„Vse. Povedal mi je, da je vaše življenje pogoj njego-
 vega življenja, in jaz sem obljubil, da ne umrjem.“

„Obljubili ste mu, da ne umrjem?“

„Da.“

„Res, gospod, pravkar ste rekli, da ste bdeli in čuli nad
 menoj. Ali ste morda zdravnik?“

„Da, in lahko mi verujete, da bi vam ta hip nebo ne
 bilo moglo poslati boljsega.“

„Pravite, da ste bdeli?“ vpraša Valent'na nemirno. „Toda
 kje, ko vas nisem nikdar videla?“

Grof pokaže z roko proti knjižnici.

„Bil sem skrit za temi vrati,“ pravi. „Ta vrata vodijo v
 sosedno hišo, katero sem si najel.“

Valentina sramežljivo obrne od njega svoje oči in pravi
 plaho:

„To, kar ste storili, gospod, je nezaslišana blaznost, in
 to vaše varstvo, katero sem uživala, se mi zdi žaljivo.“

„Valentina,“ pravi grof, „tekem dolgega bdenja sem pazil
 samo na osebe, ki so prišle k vam, in na zdravila, katera so

v pisnu, v katerem mu je pisal radi nekega krojača, ki je hotel v krojaški tečaj na Dunaj. Kakor rečeno, je tudi ta trditev neresnična. Do dr. Brejca se je obrnil neki krojaški pomočnik, Kranjec, s prošnjo, da bi mu pomagal v neki krojaški kurz na Dunaju. Dr. Brejc je radovoljno sestavil zadevno prošnjo in jo poslal dr. Žitniku kot članu obrtnega odseka, da jo na pristojnem mestu podpira. Čez nekaj tednov dobi dr. Žitnik od ministrstva vprašanje, kje se sedaj nahaja tisti krojaški pomočnik? In to vprašanje je dr. Brejcu, ki je takoj dal poizvedovati, in ko je tedanje bivališče pomočnikovo dognal, to dr. Žitniku sporočil. Dr. Žitnik je tedaj res pisal dr. Brejcu po podatke, toda za podatke — o krojačevem bivališču! In te podatke je tudi dobil. Dr. Žitnik pa odločno preveč zahteva od naše bistrornosti, če na pismo za naznanilo krojačevega bivališča pričakuje podatkov — o volilni reformi.

Dalje piše „Mir“: „Podatkov niso imeli!“ Na shodu zaupnikov je dr. Brejc dokazal, da je z g. dr. Plojem kot zaupnikom „Slovanske zveze“ stal v nepretrgani korespondenci radi volilne reforme ter da mu je postregel z vsem potrebnim gradivom za utemeljevanje naših zahtev. Pa tudi drugi slovenski poslanci so bili dosti informirani, kajti odbor našega političnega društva je izdelal poseben tiskani „promemoria“ v tej zadevi s potrebnimi zemljevidi in ga po dr. Ploju dal razdeliti med slovenske in druge slovanske poslance. Kdor se je hotel informirati in za nas kaj storiti, je imel tedaj dosti prilike. Če promemoria komu morda ni zadostoval, pisal naj bi bil po pojasnila. Toda nihče ni terjal kakih nadaljnjih podatkov.

„Dr. Ploj — referent „Slovanske zveze“ za Koroško. „Slovenec“ piše: „Slovanska zveza“ si je razdelila referate in dr. Ploj je celo na željo koroških Slovencev sprejel referat o koroških zadevah. Saj dr. Brejc ne bi privoščil nobenemu kranjskemu poslancu „Slovanske ljudske stranke“, da bi se ponašal z uspehom, da je Korošcem pridobil drugi mandat! Po želji koroških voditeljev je bil torej dr. Ploj v tej zadevi zastopnik „Slovanske zveze.“ — Tako piše „Slovenec“, vključno temu, da smo v „Miru“ že nasprotno dokazali. „Slovenec“ postopa pač tudi tukaj po načelih vojskega prava, po kojih so dovoljena tudi nepoštena sredstva. Pojasnimo torej stvar ne za „Slovenca“, ampak za tiste, ki so se v stanu lotiti resnice od zavijanja in žele, izvedeti resnico. Kakor znano, je ministrski predsednik Gautsch v seji državnega zbora dne 28. novembra 1905. v splošno senzacijo razvil novi vladni program, kojega prva in glavna točka je bila volilna reforma. Že 30. novembra 1905. pa je g. dvorni svetnik dr. Ploj pisal dr. Brejcu sledeče pismo: „Velečasti gospod doktor! Naš klub se bavi z vprašanjem, kako da se morejo pri uvedbi splošne in enake (volilne) pravice v slovenskih pokrajinah sestaviti volilni okraj. Izvolil se je poseben odsek, ki se bavi s tem vprašanjem in more izdelati kon-

kretno predloge. Jaz sem prevzel „Koroško“. Na podlagi izdelanih predlogov bo klub začel pogajanja z vlado. Prosim Vas torej, da mi priskrbite potreben material in naznanite zahteve koroških Slovencev. Stvar je zelo važna in tudi nujna. Kakor Vam je znano, so namestniki in deželni predsedniki dobili nalogo, v kratkem poročati o sestavi novih volilnih okrajev in bodo pri tem delu gotovo delali na to, da se nemška posest kolikor mogoče ohrani. Treba je torej energične protiakcije. Pristrčen pozdrav. Vam vdani dr. Ploj.“ Datum tega pisma in vsebina pač dosti jasno kaže, da je gospod dr. Ploj referat za Koroško prevzel brez vednosti, ne pa celo na željo „koroških voditeljev“. Kdor navzlic temu more kaj drugega trditi, naj objavi svoje dokaze.

„Dr. Gessman kot prič.“ Velikanski kapital si je mislil kovati „Slovenec“ iz pisma dr. Gessmana, katero je priobčil v četrtek, dne 9. avgusta. Ali vključ njegovi razmotljivosti mu sreča vendar ni bila mila, kajti ravno to pismo je najsijajnejši dokaz, da se je „Slovenec“ zopet zlagal. Evo dokaza: Javnost je izvedela za ta dr. Gessmanov izrek po „Slovenskem Narodu“ z dne 4. avgusta. „Slovenec“ z dne 9. avgusta priobčuje dr. Gessmanovo pismo kot odgovor na „Narodovo“ očitanje ter pravi: „Dr. Žitnik je pisal takoj dr. Gessmanu, naj pojasni, kaj je na tem. Dr. Gessman mu je odpisal nato sledeče pismo, ki ga moramo zaradi njegove značilne jasnosti priobčiti doslovno. Pismo se glasi: „Grado, 6. avgusta 1906. Euer Hochwürden! Zunächst entschuldigen Sie, dass ich erst heute Ihr werthes Schreiben v. 31. Juli (!!) zu beantworten in die Lage komme, nachdem dasselbe erst auf weiten Umwegen hieher an meine Adresse gelangte. Und nun zu der in Ihrem Briefe besprochenen Angelegenheit der Mandats-Einteilung in Kärnten...“ Kakor je razvidno iz zgoraj podčrtanih datumov, je dr. Žitnik pisal že celih pet dni prej, dne 31. julija, dr. Gessmanu v zadevi, katero je „Slovenski Narod“ priobčil šele 4. avgusta. Iz dr. Gessmanovega pisma je razvidno, da je dr. Žitnik pisal samo to pismo, ne pa morda še kako drugo po 4. avgustu! Dr. Žitniku in z njim „Slovenec“ je bila ta izjava dr. Gessmanova torej znana že prej, predno je prišla v javnost, predno jo je priobčil „Slovenski Narod“! Naj nam torej pojasni vsevedni in nezmotljivi „Slovenec“, kako je vendar to mogoče, da se je dr. Žitnik pet dni prej obrnil na dr. Gessmana, predno je yedel, kaj se bo pet dni pozneje čitalo v „Slovenskem Narodu“. Torej je laž, da se je dr. Žitnik obrnil takoj po poročilu v „Narodu“ na dr. Gessmana, ampak obrnil se je že pet dni pred objavo v „Narodu“.

DOPISI.

Iz Tolmina. (K velikemu narodnemu slavlju v Tolminu dne 8. sept. t. l.) — „Narodna Čitalnica“ je izbrala za kumico k razvitju

svoje zastave blagorodno gospo Marijo Primožič, soprogo sodn. svetnika gosp. Matka Primožiča. Gospa svetnikova je drage volje sprejela častno mesto kumice. Darovala je k stroškom 100 kron. Iskrena hvala!

„Rokodelsko bralno društvo“ je pa izvolilo za kumico k razvitju svoje zastave blagorodno gospo Leopoldo Gabršček, soprogo tolm. župana gosp. Oskarja Gabrščka. Gospa županova je istotako sprejela drage volje častno mesto kumice.

Iz Kobarida. — Dne 15. t. m. smo pričakovali pred slavalokom na trgu nadvojvodo Friderika. Oficijelno so bili zastopani: županstvo, častniki posadke, c. kr. sodnija in davkarija, c. kr. komisar fin. straže, dekanija in požarna straža.

Na čelo se postavi kobariški dekan ter se najprvi predstavi in pozdravi nadvojvodo v nemškem (!) jeziku. Kako da je zavzel dekan prvo mesto, se nam zdi neumljivo. Dvorni dekret natančno določuje, v kakem redu nastopajo posamezni uradi ter predpisuje, da gre prvo mesto županu, ki je reprezentantu občine, kjer ni sedeža c. kr. okr. glavarstva, in šele potem pridejo drugi uradi. Zakaj se je „štulil“ dekan v ospredje, je pač vsakomur predobro znano. Možje pazite, da se kaj takega ne zgodi več.

Nato pozdravi župan nadvojvodo v slovenskem jeziku, ter mu izroči spomenico, katera vsebuje prošnji: za stalno posadko vojaštva in gradnjo lokalne železnice od Sv. Lucije dalje. Po završeni predstavi drugih reprezentantov posameznih uradov oz. društev, zasede nadvojvoda voz in se odpravi proti Idriškemu.

Odhajajočemu nadvojvodi je zbrano občinstvo navdušeno zaklicalo trikratni krepki „živio“, le iz grla poitalijančenega istrskega Hrvata oziroma Slovenca, reprezentanta davkarije, se je izvil komaj čuječ „hoch“, kateri je okoli stoječe nemalo ogorečil.

Sv. Lucija. — (Shod klerikalcev.) — Iz Gorice je poklical kaplan Švara zdravnika dr. Breclja, dr. Dermastio in „revizorja“ Lukota Premrla v zgornji del vasi v neko gostilno. Kaplan Švara z „urmoherjem“ in bivšim dacarjem, ter nekaj 14—17 letnih nezrelih fantinov, to je reprezentiralo tihi shod društva „Soče“ dne 15. t. m., kajti razven malega števila „z vso mujo“ skup spravljenih Kozarščanov, ki pa ne pripadajo v našo občino, sta se udeležila izven društva od posestnikov samo dva.

Dr. Breclj kot prvi govornik vzame takoj v zaščito nuncie, udari po svobodni šoli, ter premleva že-tolikokrat obrabljeno frazo o lažilberalizmu in na zadnje nam pove, da je človek vendar le od Boga! Hudomušniki so rekali, da so pričakovali od gospoda doktorja tudi predavanje o čudodelni lurski vodi.

Tudi dr. Dermastio se živo zavzema za klerikalna načela, opisujoč Kristovo ljubezen — govoril je tudi o posmrtnem življenju, pričel je bil pa z Martinom Lutrom. Ko se je ta skvantal in je še revizor Premrl ustanovil kar čez noč „Posojilnico“, dasi jo imamo ravno

pred pragom, v Tolminu, in nasvetoval celo ustanovitev kmetskih konsumov, bil je ta tihi shod z velevažnim predavanjem završen.

Ko so vsi govorniki zavrteli zadostikrat svojo „lajno“ ter se izerpali in je bilo vse proti, pozove predsednik, ako se še oglei kdo k besedi, ali ker se nikdo, razven „Štefca“, kateremu se pa ne dovoli besede, ne oglasi, zaključí predsednik shod.

Če mislijo gospodje iz Gorice, da ne poznamo njihovih prozornih namenov, se presneto varajo. So pač volitve pred vrati! Če ste resnični prijatelji kmeta, ne varajte ga s praznimi frazami — temveč povejte in pomagajte mu, kako se poboljša živinoreja, sadjarstvo, kako se povzdigne kupčija in obrtnost med narodom, — ne pa pridigovati o kaki mali nepomembni hranilnici, proti kateri so celo vaši somišljeniki. Ali zdi se, da se ti gospodje o kmetijstvu in industriji razumejo toliko kolikor zajec na boben.

Kar pa se tiče krščanskih načel, povem tej gospodi, da jih mi bolje poznamo in upoštevamo kot drugi. Svetolucijani smo mirne narave in tolerantni napram vsakomur, ki je vreden tolerance. Nikakor pa si ne dovoljmo, da bi nam po kakem zdradžbarju ustnavljali izvestni brezdomovinci postojanke v strankarske namene.

Izpod Štanjela. — Naj navedem (sicer ne koliko zakasnelo) v pojasnilo in dodatek k dopisom o otvoritvi železnice v „Soči“ še sledeče vrstice, da se resnica bolje spozna. Tamkajšnje županstvo je storilo v okrašenje krog in krog postaje ter v vasi popolno spojo dolžnost. Narodne trobojnice je nasadilo povsod ob postaji in po Štanjelu. Da pa ni bilo na postaji in železničnem ozemlju trobojnic, ti toliko njegova krivda, marveč drugih, koji tega niso pripustili. Saj se je župan prej sam izrazil, da ne sme nobena slovenska zastava na postajo. Gotovo je moral prejeti to prepoved. Učiteljstvo je prejelo zastavice iz Štane v razdelitev otrokom; torej tudi one ne nosi krivde. Ko so bili župani vse proge kmetani v Sežano, imeli bi se pogovoriti v slezko delovanje, takrat so zakasneli. — Oj, poslanci naši! Kje pa ste vi? Odgodili ste shode o vsej črti, ker je izginil napis v Gorici, a za nas kaj se nič ne brigate? Vi ste naši voditelji, kaj hočete, da vas le volimo, pa je prav, zakaj niste prišli pred otvoritvijo? Nam? Kar se spominjamo, ni bilo ne v Štanjelu ne blizu nobenega shoda. Ljudstvo ne ve, čemu ste poklicani; zato ga je pa prav lahko vodil nekdanji Štrancar, kakor se ma je zljubilo.

Glejte, na postaji v Štanjelu-Kobdilu se blesti na prvem napisu popačenka Kobdilj. — Mi poznamo Kobdilj in ne Kobdila. Ljudstvo pravi: Kobdiljci in ne Kobdilci. Ali nam morda napišejo še kako nemško kobilo, mesto našega starodavnega Kobdilja. Kedo je pa načrtal to spako na tabli v Štanjelu na trgu, tudi tam je, proč z njim! V Štanjelu na voglu pa bojo sami pomagali ako se županstvo ne pobriga. Na noge!

(Dalje v prilogi.)

vam prinašali; če se mi je zdela ta pijača nevarna, sem vstopil, izlil to, kar je bilo v kozarcu, in vam dal mesto smrtonosnega strupa dobrodejno pijačo, ki je zivala v vaše žile novo življenje.“

„Strup! Smrt!“ vsklikne Valentina, znova misleč, da jo obdaja grozničen sen. „Kaj vendar pravite, gospod?“

„Pst, dete moje!“ pravi Monte Cristo in zopet položi prst na usta. „Da, govoril sem o strupu in o smrti in vam to še enkrat ponavljam; toda pijte najprej to.“ Grof potegne iz svojega žepa stekleničico, napolneno z ružičasto tekočino, in vlije nokaj kapljic v kozarec. „In ko izpijete to, ne pijte to noč ničesar več.“

Valentina iztegne svojo roko, toda komaj se dotakne k zarca, jo prav tako hitro zopet umakne.

Monte Cristo vzame kozarec, polovico izpije in ga nato poda Valentini, ki smehlja povzije, kar je še v njem.

„O da,“ pravi, „to je okus moje nočne pijače, te vode, ki je osveževala moje prsi in pomirjala moje možgane. Hvala, gospod, hvala!“

„Na ta način ste živeli štiri noči, Valentina,“ pravi grof. „Toda kako sem živel jaz? O krutih ur, katere ste mi provzročili! O teh strašnih muk, ki so mi trgale srce, če sem videl vlivati v vaš kozarec smrtonosen strup in sem mislil, da lahko pijete prej, nego bom imel čas, izliti pijačo v pet!“

„Vi pravite, gospod,“ odvrne Valentina, otrpla vsled strahu, „da ste prestali tisoč muk, vidé, da je v moj kozarec nalita smrtonosna pijača? Toda ko ste videli nalijati v moj kozarec strup, ali niste videli njega, ki ga je nalijal?“

„Da.“

Valentina se dvigne in hitro zakrije svoje prsi, bolj bele nego batist. Stresala jo je groznica, in otrpnila je strahu.

„Vi ste ga videli?“ pravi.

„Da.“

„To, kar mi pravite, je strašno in grozno, gospod. Kako? V hiši mojega očeta, v moji lastni sobi, na moji postelji me nekdo še vedno poskuša umoriti? O, pojdite, gospod, vi sku-

šate mojo vest, vi se rogate božji dobrotljivosti. To je nemogoče!“

„Ali ste vi prva žrtev, ki jo zahteva ta roka, Valentina? Ali niste videli, kako so padli gospod de Saint-Méran, gospa de Saint-Méran in Barrois? Ali ne veste, da bi bil že davno umrl tudi gospod Noirtier, da ga ni strup, na katerega se je tekom treh let polagoma navadil, čuval pred strupom, ki ga je imel umoriti?“

„O moj Bog,“ pravi Valentina, „zato je torej dobri ded hotel, da sem zadnji čas pila vse njegove pijače.“

„In te pijače,“ nadaljuje Monte Cristo, „so grenke kakor na pol posušena oranžna koža, ali ni res?“

„Da, moj Bog, da.“

„O, zdaj mi je jasno vse,“ pravi Monte Cristo, „tudi on ve, da tukaj nekdo zastruplja, in morda tudi, kdo je to. In on je vas, svoje ljubljeno dete, zavaroval proti smrtonosni substanci, ki je na ta način izgubila svojo moč. Na ta način torej še živite, kar mi je bilo nerazumljivo, ko sem videl, da ste pred štirimi dnevi vžila strup, ki navadno ne zgreši svojega cilja.“

„Toda kdo je ta morilec?“

„A jaz bi vprašal vas: Ali niste nikdar ponoči videli, da bi prišel kdo v vašo sobo?“

„Da. Mnogokrat se mi je zdelo, da vidim v sobi sence, ki so se mi bližale, se oddaljevale in izginjale. Toda smatrala sem jih za posledico svoje groznice, kakor sem tudi zdaj, ko ste vstopili vi, še dolgo mislila, da sanjam.“

„Torej ne poznate osebe, ki vam streže po življenju?“

„Ne,“ pravi Valentina. „Zakaj naj bi si kdo želel mojo smrt?“

„Takoj spoznate dotičnika,“ pravi Monte Cristo, nape-

njaše ušesa.

„Keko?“ vpraša Valentina in se prestrašeno ozre okoli sebe.

„Ker nočoj nimate groznice, ker čujete in ker bi je ut polnoči, čas morilcev.“

„Moj Bog, moj Bog!“ pravi Valentina in si obriše z roko pot s čela.

Res je ura bila polnoči, počasi in žalostno: skoro bi bilo mogoče reči, da vsak udarec bronastega kladiva smrtno zadene srce mlade deklice.

„Valentina,“ nadaljuje grof, „zberite vse svoje moči, vdašite krič v grlu, delajte se, kakor da trdno spite, in videli bodete, videli bodete.“

Valentina prime grofa za roko.

„Zdi se mi, da slišim šum,“ pravi. „Pojdite!“

„Z Bogom, oziroma na svidenje!“ odvrne grof.

Nato se ozre na hladno deklico s tako žalostnim in dotovskim smehljam, da se njeno srce napolni s hvalečnimi misli ter po prstih odhiti proti mali knjižnici.

Toda predno izgine, se obrne in pravi:

„Nobenega gibljenja, nobene besede! Dotičnik mora biti sliti, da spite, sicer je mogoče, da vas umori, predno bi vam mogel pribiteti na pomoč.“

In s temi svarilnimi besedami izgine grof za vrati, ki se zapre za njim brez najmanjšega šuma.

IV.

Lokusta.

Valentina ostane sama; še dve uri bijeta polnoči v različnih presledkih.

Nato zadrda na cesti nekaj voz, in ko se izgubi to drdranje, nastane zopet popolna tišina.

Valentina napeto gleda na uro, visečo v njeni sobi. Štiri sekunde in vidi, da so dvakrat tako dolge kakor trajajo vdarci njenega srca. In vendar še dvomi; nedolžna Valentina si ne mogla predstavljati, da bi si kdo želel njene smrti. Zakaj? S

zastužen odgovor, pa žuga z redarji. To je že skandal, kako se postopa v tej blagajni z delavci, temu mora biti konec.

Poroča. — Poročila se je g.čna Angela Kodermac iz Sovodnj z g. I. Cibičem, uradnikom pri c. kr. pomorski oblasti v Trstu. Naše čestitke!

Snujto Sokolska društva! — V dopisu iz Rihemberga v današnji številki je izražena dobra misel, da bi se ustanovilo telovadno društvo „Sokol“ v Rihembergu. Rihemberg je kraj, kjer bi prav lahko izhajalo tako društvo. Imamo pa še druge kraje, n. pr. Kanal, Tolmin, kjer bi bilo Sokolsko društvo jako na mestu. Če imata Solkan in Prvačina (kjer se zidajo Sokolski dom) telovadni društvi, ki dobro uspevata, more Sokol uspevati prav dobro tudi v takih krajih kot so Kanal ali Tolmin. Sokolska društva so velevažna ne le glede telovadbe, ampak tudi v družabnem in narodnem oziru.

Ali pojdejo tudi Marijine hčere na katoliški shod? — Prav bi bilo, da bi šle, zlasti vse tiste, ki so poskusile, kako slaba obramba proti jezuitstvu so Marijina društva. Te bi morale karakati naprej, pa ne le same, ampak z živimi posledicami Marijinih društev. To bi bil res „katoliški“ prizor. In ne bilo bi jih tako malo. Vsaka dežela bi jih dala precejšnje številce.

Lepa pojma v Gorici dobivajo ljudje, ki prihajajo v mesto kak delavnik zvečer. Na novem kolodvoru ni zadostno izvoščkov in pa tema. S seboj imajo kovčge, otroke — sedaj pa naj iščejo po temi Gorico. Kaj ni nobene oblasti v Gorici, da bi storila v tem pogledu kaj za potujoče občinstvo?

Telovadno društvo „Solkanški Sokol“ priredi v nedeljo dne 26. t. m. veliko vrtno veselico na vrtu g. Antona Mozetiča. Vspored obsega petje, godbo, igro, javno telovadbo in ples. Vstopnina k veselici 40 v, sedeži 50 v. Vstopnina k plesu: člani v društveni obleki cel večer 1 K, v nedruštveni čoleki 3 K. Začetek ob 4. uri pop. Čisti prebitek je namenjen za vsesokolski zlet v Zagreb. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Odbor.

Kal, Levpa, Arvo in drugi gorski kraji za Kanalom so po novi železnici bolj odprti svetu nego doslej. Če se napravijo še tuintam primernije ceste, bodo lahko prav vabljivi za izletnike. Tako se odpirajo po novi progii razne strani naše dežele širšemu prometu.

Slovenski znak. Kakor se je že poročalo, dala je napraviti znana narodna tverka Uršič & Lišej v Brežicah slovenski znak, kateri se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda, in se je že od razprodanih znakov družbinemu vodstvu poslalo 50 kron.

Eden znak stane 1 krono, pri večjih naročitih se dovoli znatega popust, naročijo se lahko znaki z varnostno iglo ali z gumbom pri tverki Uršič & Lišej v Brežicah ob Savi. Ker se maia naročila po povzetju ne izplača razpošiljati zavoljo prevelike poštne, se prosi da se denar v znakah ali po nakaznici v naprej pošlje, večja naročila se lahko po povzetju razpošiljajo.

Obenem se pa narodni trgovci prosijo v vseh krajih, da prevzamejo prodajo slovenskega znaka.

Pokažimo se vsepovsod: „Slovenec sem“. Odbor za slovenski znak.

Izvoščki v Gorici imajo to nelepno navado, da na kolodvorih, če ga kdo naroči ter se malce odstrani, recimo gre na peron, koga pričakovat, pa jo odkurijo z drugim potnikom v mesto, prvega naročevalca pa pustijo na cedilu. Iz takega ravnanja nastajajo velike neprijetnosti. Naj se vendar enkrat napravi red v tem pogledu. Vsakega takega izvoščeka pa naj se brez pardona naznani na policiji.

Pevsko in tamburaško društvo „Podgora“ v Podm. naznanja, da se moralo odložiti svojo veselico do 2. septembra t. l., in sicer radi smrti dijaka H. Vogriča, ki je imel igrati prvo ulogo v igri pri veselici.

Na Bledu je bilo v času od 4. do 12. t. m. letoviščarjev 2075; med temi precejšnje število iz Gorice in z Goriškega.

G. pevec „Slav. bral. in podpornega društva“ v Gorici so uljudno naprošeni, da prihajajo redno k pevskim vajam, ker je le malo časa še do veselice.

Ako bi hotel še kdo prisopiti, naj se zgledi v društvo, ker prihodnji teden se prične z novimi pesmimi.

Družba sv. Mohorja in trojli katoliški shod. — Kakor čujemo, se nemerava udeležiti katoliškega shoda v Ljubljani tudi družba sv. Mohorja! Mi odločno odsvetujemo kaj takega, ker posledice bi bile — velike! Odgovornost bi nosila družba,

Po vozniških listih za brzovala še vedno straši zaznamek 3 t. Rychl. — Kdo je bil tako pameten, da nas je obdaril s češčino na vozniškem listku, kjer bi moralo biti pisano po slovensko?

Tudi razni napisi po postajah so napačni. Tako je pisano Jzhod namesto Izhod. In v Gorici na postaji namesto za prtljago: za prtljaga. Kakor da bi se bili prav potrudili pokvariti slovenske besede, kjer te „mogoče“!

Škoda na pridelkih. — V „Prim. Gosp.“ čitamo: „Huda nevihta bila je dne 4. t. m. okoli Gorice. Stresla je jako mnogo sadja a povrhu je mnogo drevja tudi polomila. T. li poljščini osobito prvi turščici je napravila mnogo kvara. V vinogradih pometala je tu pa tam trte na tla, pri tem se je tudi mnogo grozdja potolklo. V Brdih je padala isti dan toča. Pričela je pri Fojani ter se raztezala čez Biljano, Kozano, Gor. Cerovo, St. Ferjan in sla čez Sv. Valentin na Sv. Goro in v Grgar. Bila je sicer debela, toda bolj redka. Najbolj je prizadela neki proti severju ležeče vinograde v Fojani, Biljani in Kozani.

Dne 9. t. m. po noči je bil okoli Gorice velikanski naliv, ki je pobral iz strnih vinogradov mnogo zemlje. Zmočil je za poljščino dovolj. Vinogradom, ki trpe osobito po Vipavskem in po Krasu sušo, bilo je pa premalo dežja.

Toča potolkla je v četrtek jako hudo od Kormina do Vidma. Včeraj po noči vsula se je nad Pevmo, St. Mavrom, severno Podgoro, Solkanom, Kronbergom, Ozeljanom in Gorico. Najbolj je potolkla okoli Pevme, kjer je uničila skoraj vse pridelke. Bila je debela kot jajca in je odbila cele veje. Škoda je velika. Tudi blizu Tolmina je neki padala.

Beljaški Slovenci v Trstu. — Naznanjamo, da smo ustanovili „omizje beljaških Slovencev v Trstu“, katero se zbira vsaki torek v večer ob 8 uri v hotelu „Balkan“ v I. nadstropju v posebnej dvorani. Vabimo naše brate z Goriškega v služaju poseta Trsta, da se oglasijo ta dan pri našem omizju, kjer bodo nam dobro došli. Želja naša je, da se bolj spoznamo.

Starosta. Dovožna cesta na kolodvor na Blandi, ali kar imenujejo dovožno cesto, to je res imenitna pot. Poljska pot polna prahu. Furlanska pisateljica Ana Perotto (Perko) se mora v grobu obrniti radi prevelike časti, katero se jej dali s tem, da so to pot imenovali po njej. — Kaj ostane pri tej poti in pri tej „razsvetljavi“? Ali ni nič sram gospodov na magistratu?

Cesta s kolodvora pri Sv. Luciji do vasi Sv. Lucija na mostu je v delu. Pravijo, da gre delo jako počasi izpod rok ter da se dela tako malomarno, da ni pričakovati dobre, zanesljive ceste. Taka cesta je nujno potrebna, ker sedanja je preveč od rok in tisti klanec je nad vse nevaren. Kaj se ne da pogrnati podjetnika, da bi delal redno in dobro?

Dve veliki kmetijski razstavi. — Letos sta dve veliki kmetijski razstavi: ena mednarodna v Milanu, druga deželna v Zagrebu. Nekateri naši posestniki so izrazili željo, da bi se skupno vdeležili teh razstav. Kdor misli iti v Milan ali v Zagreb, naj se prijavi pri „Gor. kmet. društvu“. Čas, kdaj naj se napravi izlet, odločijo udeležniki sami. Najbolj primeren čas bi bil najbrže med 1. in 20. septembrom.

Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trg. društva „Merkur“. — V službo se sprejme: 1 knjigovodja, 8 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika specerijske stroke, 2 pomočnika želez. stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 prodajalki, 3 učenci, 1 potnik za Goriško in Kranjsko.

Službe iščejo: 1 poslovodja, 3 kontoristi, 8 pomočnikov meš. stroke, 5 pomočnikov spec. stroke, 2 pomočnika želez. stroke, 6 pomočnikov manufakturne stroke, 3 prodajalke 6 kontoristinj.

Bralno-pesko društvo „Slavec“ v Kozhanj je zaradi slabega vremena preneslo veselico od 19. na 26. avgusta t. l. z vže navedenim vspeedom. Odbor.

Živinski sestanek v Rencah bo letos prvi ponedeljek v septembru, in ne kakor prejšnja leta, dne 6. sept. Na to se opozarjajo posebno živinski prekupci.

V dopisu iz goriške okolice v št. 64. je rečeno med drugim, da podjetnik za gnoj iz Trsta prejme od tržaškega mesta 3000 K za odjemanje gnoja; drugi pa mu morajo plačati K 72 za vagon. Glede na to je prišel k nam ta podjetnik g. Santo Catarussa ter nam izjavil, da te trditve ne odgovarjajo resnici. On ne prejme niti vinarja od tržaškega magistrata, prodaja pa vagon po 54 K, oziroma izjemoma po 64 K. Toliko resnici na ljubo.

Nova proga z Jesenic do Hrušice in skozi karavanski tunel je dodelana v toliko, da je napovedana komisija, ki ima progo pregledati.

Odložena dijaška veselica v Kojskem. — Ker radi slabega vremena ni bilo pričakovati nikakošne udeležbe, smo odložili veselico. Tem potom naznanjamo slavnemu občinstvu, da se bo vršila veselica s plesom v nedeljo dne 26. avg. ob 4. uri. Ker so se nam s preložitvijo pomnožili stroški, upa odbor, da se bo sl. občinstvo tem številneje odzvalo našemu vabilu. Udeležencem, kateri še niso bili v naših vinorodnih Brdih, gotovo ne bo žal, ako pribite v nedeljo v prijazno romantično gričevje. Odbor.

Glede poštne zveze Bovec-Sv. Lucija se čujejo dan na dan pritožbe. Pošta prihaja le prepogostoma prepozno v Sv. Lucijo, vlak jo odkuri, in potniku ne ostane drugega nego prenočiti v Sv. Luciji ter se odpeljati šele drugo jutro v Gorico ali kamor je namenjen. Tu so pač stroški in izguba časa, česar seveda nikdo ne povrne potniku. Naj se te nedostatke takoj odpravi.

Pri zaigranju mine pri Ronkih sta ponesrečila dva delavca. Mina se ni hotela užeati, ko sta se pa zopet približala, je eksplodirala ter ju vrgla ob tla. Oba sta oslepla ter najbrže umrjeta vsled ran.

Zasliševanje pritožb na kolodvoru na Blandi se je vršilo v ponedeljek. Prišlo je mnogo interesentov ter podalo svoje pritožbe. Špediterji so izročili posebno spomenico, katera v 12 točkah strokovnjaško naznanja vse nedostatke na novem kolodvoru. Priobčimo jo prihodnjič.

Kozanski kupčevalci s sadjem se poslužujejo na novem kolodvoru nemščine za uslužbenci. To je skandal! Pripetil se je slučaj, da je Kozanec tolkel svojo nemščino, železniški uslužbenec je „govoril pa slovensko“, za hrbotom so se mu smejali. Kako pa naj dobimo slovenske uradnike, če se Slovenci povsodi silijo z nemščino! Sramota vsem takim. Le naznanjajte jih nam, da priobčimo njihova imena javno v listu.

Svetilnik v Pokopališčni ulici proti novemu kolodvoru se vedno ni. Egiptovska tema vlada tam, in tuji se čudijo nemalo, kam da so prišli v tako temno mesto. Saj je preteklo že lep čas, odkar so sklenili v mestnem sv., napraviti svetilke v imenovani ulici, da ne bo taka tema, ali svetilk še vedno ni. Po stari navadi! Sklenejo že še kaj naši mestni očetje, ali skleniti in sklep izvršiti, to sta dve reči, običajno precej narazen!

Kmetijsko poučno potovanje po južnem Tirolskem, Gorah Italiji in Furlaniji. — Vsled želje dosedaj zglahnenih udeležencev s Kranjskega, Štajerskega in Primorskega se to zanimivo potovanje nastopi iz Ljubljane 5. septembra zvečer. Spored potovanja je naslednji: Ljubljana - Beljak - Celovec - Franciscus - Bolcan - Gries - Meran - Gries - San Michele - Trident - Rovereto - Mori - Arco - Riva, s parnikom čez Gardsko jezero v Desenzano, z vlakom čez Brescia v Milan (obisk svetovne razstave, 2 dni). Povratak: Milan - Verona - Benetke - Mestre - Cervignano - Monastero - Monfalcone čez Gorico v Jesenice ali čez Nabrežino - St. Peter v Ljubljano. Vse potovanje bo trajalo 8 do 10 dni. Vožnja stane za II. razred 82 K, za III. razred pa 60 K. Če pa hoče kdo nazaj grede vožnjo skrajšati, da namreč izpusti Benetke in Furlanijo, potem se stroški za vožnjo razmeroma zmanjšajo. Kdor se misli udeležiti tega potovanja, naj pismeno javi naravnost c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani najkasneje do 25. avgusta t. l., obenem pa pošlje 90, oziroma 70 K za vozni list. Prebitek se mu med potovanjem povrne. Vsekdo naj natančno naznani odkod odpustuje, t. j. na kateri postaji vstopi in na kateri postaji nazaj grede izstopi. Do Bolcana se vsakdo lahko pelje po poljubni, njemu najprikladnejši progi, toda to se sedaj povedati, da se mu priskrbi tak vozni list. V Bolcanu bo glavni sestanek dne 6. septembra med 7. in 9. uro dopoldne. Ker je tak vozni listek veljaven 45 dni, ne bo pri vrnitvi iz Milana nihče vezan na skupno potovanje.

Rojaki! — Zadnja grozna nevihta s točo zadela je podpisanega najobčutneje. Toča je razbila in uničila stekleni salon v ateljeju do cela; — pokvarila stroje, dekoracije in zagrinjala, provzročivši mu nad 900 kron škoda.

Vsled tega prosim svoje sorojake, da bi mi olajšali nesrečo s tem, da me podpirajo s svojimi cenjenimi naročili, zagotavlja ne solidnejšo izvršitev fotografskih izdelkov, kakor je splošno znano.

Odličnim spoštovanjem: odlikovani fotografski atelje Ant. Jerkič, Gorica, Gosposka ulica št. 7.

OPOZARIAMO vse sl. občinske urade, trgovce, obrtnike in druge, da jih obišče te dni naš potovalni zastopnik g. I. FABČIČ.

Isti se zgledi v sledečih krajih in občinah ob novi planinski železnici: Kanal, Sv. Lucija, Tolmin, Kobarid, Podbrdo, Nomenj, Bled in Jesenice.

Sprejemal bode naročila za tiskarno, knjigarno in knjigovoznico. Nadalje tudi oglase za Kažipot po Goriškem in Kranjskem.

Goriška Tiskarna fl. Gabršček.

„Oleševalno društvo“ v Kobaridu vabi k veselici, katero priredi dne 26. avgusta t. l. na dvorišču g. I. Gruntarja (pri Špehohnju). Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina k besedi s sedežem v I. in II. vrsti 80 v, III.-IV. vrsta

60 vin., V.-VI. vrsta 50 vin., stojišča 40 vin. Vstopnina k plesu 1 K 60 vin. Ker je čisti dohodek namenjen v olešavo trga, se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Razgled po svetu.

Zadnje vestil. — Mesto Valparaiso je po uradnih poročilih popolnoma razdejano. Mrtvih je 1500, škode 125 milijonov. Vlada je dala posojila 250.000 piastrov za pomoč ubogim. — Saksonski kralj je odpotoval v Trbiž, kjer ostane nekaj dnij. — Francoski minister Clemenceau je izdal na prefekte ukaz, naj preišče privatne šole, da bi se med te ne utihotapile meniske in nunske.

Češki minister dr. Pacák o volilni reformi. — Češki minister-rojak je sklical dne 14. avgusta v Kutni gori javno zborovanje, na katerem je razpravljal o politični situaciji sploh in o vprašanju volilne reforme še posebej.

Glede volilne reforme je rekel, da se ne more vprašati tako-le: 1. Je-li volilna preosnova natančno odtehtana na lekarniški tehnici, je-li matematično točno odmerjena absolutna enakost? 2. Je-li ta volilna reforma končni cilj in zaključna točka razvoja volilne pravice? 3. Pomenja-li ta volilna reforma precizno izpolnjenje vsega tega, po čemur stremino, je-li najvestnejša razdelitev enake pravice? Taka volilna reforma ni bila dosegljiva dosedaj celo v narodno jednotih državah s splošno volilno pravico. Popolna enakost ob splošni volilni pravici ostaja le ideal. — Glavna vprašanja, na katera si mora češki narod dati odgovoriti ob sedanjih volilni reformi, so: 1. Bo-li bodočnost boljša, nego sedanost in preteklost? 2. Omogoči-li volilna preosnova, da pridejo do večje veljave v pozitivnih razmerah realne moči, nego v sedanjih razmerah? Pride-li do besede ljudstvo kakor tako? Bode-li imelo češko ljudstvo v državi nasproti Nemcem in v zbornici bolj ugodno stališče, nego v sedanjih razmerah? Je-li bolj ugodno, da imajo Čehi v zbornici namesto 68 108 ljudskih zastopnikov? Je-li bolj ugodno, da imajo v zbornici namesto sedmine petino vseh poslancev?

Ne bojimo se odgovora, ker vemo, da volilna reforma ne bo taka, kakor si želimo. Pa tudi ne taka, kakor hočejo Nemci. Nadalje nam je znano, da volilna preosnova ne bo absolutno enaka, a da pravično izenači narodne sile. Volilna reforma sicer ne bo izraz popolne pravice, pač pa pomenja bistveno stopinjo do nje.

Zato in le zato pospešujemo volilno preosnovo in jej hočemo posvetiti svoje moči, da se uresniči.

Politika je znanost, ali umetnost, ali obojno, ki ne računa vedno s celimi številkami, ampak mora računati tudi z ulomki. Tudi najprecejnejši so morajo često zadovoljevati z le približnimi številkami, in to celo tudi v velikih urejenih državah. Tem bolj velja to za poligoltno državo z neurejenim gospodarstvom, kakoršna je Avstrija. Le tisto javno delovanje, ki tega, kar je možno, dosegljivo in bližnje, ne žrtvuje nedosegljivemu, zaslučuje ime politike. Vse svoje življenje sem posvečal — je zaključil minister — pozitivni, zdravi in plodonosni politiki. Tej politiki ostajam zvest tudi v ministerski sukni, ker je našemu mnogo izkušenemu narodu najkoristnejša in ker je ugodna tudi za državo.

Mladočehi so barantali pri volilni reformi za se, za svojo stranko, kakor dr. Šusterskič za klerikalno. Odtod odpor pri nas proti Šusterskiču, med Čehi pa proti Mladočehem. Dr. Stránský piše proti Pacaku:

„Ob vsem osebnem spoštovanju, ki je gojimo do dr. a Pacaka, pravimo mi, da češki narod odločno obsoja stališče, s katerega nižin opazuje gospod minister naše narodne boje. Češko javno mnenje obsedi ta očitni oportunistem ali ga pa prezre. Ministrov govor je bil nesrečen po svoji vsebini in svojem učinku. Dr. Pacak omenja, da nismo sami in da ne more iti vse po naši želji. To je nesrečna beseda. Nesrečna, ker ni na pravem mestu, nesrečna, ker nam škoduje, nesrečna, ker je proti nam krivična. Mi smo se vedno ozirali na to, da nismo sami v državi, toda morali smo braniti češki narod proti oni avstrijski politiki, ki je tako postopala, kakor da bi bili Nemci sami tu. To je zamogel reči gospod Prade Nemcem, ne pa dr. Pacak nam. Minister nas je hotel s tem počiti, da avstrijska politika ne sme biti enostranska. Gospod minister je hotel v nekoliko pohlevnih zahtevah v svojem prsem žepu utelesiti vso politiko. Je-li naša le ena sama „enostranska“ med

Še nekaj o komenskem notarju Kotniku. Ta mož, ki živi od kraških žuljev, se je izpodtikal dan otvoritve na trgu v Štanjelu nad slovensko trobojnico vrh Štanjela, koja bi imeli zamenjati s črno-zlato. Ta mož naj ve, da smo Slovenci in potem Avstrijci, saj je bilo dovolj državnih zastav. Povemo mu na polna uha, da Štanjel je slovenska vas. To povemo tudi vam, Komenci, da veste, kakega notarja imate med seboj, koji se pri vas širokousti po vaših društvih, a nima slovenskega duha. Mi, kakor vi, potrebujemo narodnih mož. Ako mu ne diši naša trobojnica, naj gre notarit gor kam v Solnograd, ne pa po naprednem Krasu in Komnu. Mi smo stara kraška, slovenska korenina, zapišite si to dobro za uho. Komenski Kotnik naj ostane raje ob takih prilikah v Komnu v svojem kotu, takih ljudi ne potrebujemo v Štanjelu.

Izpodštanjec.

Iz goriske okolice. (Gospodu dohtarju Dermastji v Gorici, voditelju katoliških rezervistov za v Ljubljano.) — Zvedel sem nekaj novega, in pišem vam, da od teh, kar nas gre v Ljubljano 25. t. m., nas bode komaj 10%, kateri gremo po namenu shoda h krščanskim vajam „salcirat“ na katoliški podlagi. 90% pa je samih ptičev, kateri si izkoristijo le znižano ceno, da gredo zabavljat shodu ter po svojih opravkih, in da bodo videli Ljubljano tako po ceni. Torej samo nas 10% pojde z ljubeznijo do tamkaj nas čakajočih Kristusovih nevest v Union, in hrepenimo po znamenjih, ki nam jih daste k romanju, da jih ponesemo tje v Ljubljano v božjo politično čast. In prosimo Vas, Marijine hčere ljubljanske (bolj stare naj ostanejo doma!), da nam pridete nasproti, da se bomo po „krščanski“ ljubezni vsi ljubili med seboj ter povzdigovali proti nebesom od velike unetosti za sveto „katoliško“ stvar. Oh, kako bo „lušno“! Le tje nam srce želi, kjer bodo naše brhke Marijine hčerke. Popelji nas do njih, o gospodine dohtar Dermastja!

Več uskokov.

Rihemberg, 20/8 1906. — Tu kar mrgoča zdaj tujece, letoviščarjev in izletnikov; nova železnica je vse oživela. Naš slovenski Rihemberg sliši zdaj vsa vrstna tuje jezike. Paziti moramo pa, da mu ohranimo pristno domače lice in da ne bo tujec zlorabil naše gostoljubnosti, ampak da ostane le naš gost, ne pa gospodar. Kajti lepota kraja in ugodna lega marsikoga mika in vleče med nas. Za to pa je treba, da se vzbudimo v narodnem in gospodarskem oziru. Treba je, da se naša zaspala društva spet prebude ter da se društveno življenje spet oživi. Ta lepa naloga čaka zlasti naša nova učitelja gg. Knavsa in Brica, ki sta prošla sem in ki z domačimi razumniki lahko kaj lepega in koristnega ukreneta v vsakem pogledu. Dosti je zamujenega, ker bili smo brez voditeljev.

Dne 19. t. m. so izleteli veterani iz Trsta v Rihemberg. Hoteli smo tudi ob tej priliki pokazati, da smo zavedni Slovenci. Tampatam je plapolalo več slov. trobojnic. Na postaji jih je čakalo društvo Čitalnica s svojo

zastavo ter društveniki in društvenice v narodnih trahih. Radi dežja je bil pozdrav kratak. Na županov pozdrav je odgovoril predsednik veteranov med drugim rekoč: Vemo, da smo prišli na slovensko zemljo, in vemo, kak narod prebiva tod; tudi mi smo Slovani: Živela Slavija! Govoril je hrvatski. Potem so se razšli po prijaznem Rihembergu se krepčat in zabavat; ob 11. uri so imeli svojo mašo v tuk. cerkvi, ker radi dežja ni bilo mogoče zunaj, kakor je bilo pripravljeno in namenjeno. Popoldne je bil banket in ples.

Veterani nimajo v navadnem oziru za nas pomena. Tudi smo Slovenci že prepatritični in prelojalni, kakor da bi nas bilo treba navduševati za boj, za Avstrijo in druge čnorumene namene; in mi slejkoprej se za veteranstvo nič ne navdušujemo, a vsako dostojno in resno društvo radi gostoljubno sprejememo po stari slovanski navadi. Veliko več navdušenja bi obudil tu obisk kakega „Sokola“, ker slednjič bomo i tu morali misliti na ustanovitve istega, da bomo uspešneje branili svoj dom in rod!

Na katoliški shod v Ljubljano ne pojde nikdo, ali skoro nikdo. Če pa bo kdo romal, je prav in še bolje bo, da se sploh več ne vrne. Naj ostane kar tam in nič ga ne bomo pogrešali doma. Črna zemlja naj pogrezne izdajalca domovine in pa vsakogar, ki mu drži roko!

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — Pišejo nam: Pri sv. Tomažu na Ajdovskem smo položili 16. tm. k večnemu počitku blagega in marljivega četrtoljetnika - učiteljskega Ivana Bratina. Po dveletnem bolehanju mu je bila pretrgana nit življenja.

Pred smrtnimi popadki je prosil, naj bi se ga spravilo z Bogom ter mu podelilo svetostajstva za umirajoče, ali glej — dasi se je prosilo in opetovano naganjalo g. vikarja, ni bila uslišana prošnja pokojnika, dasi ni imel g. vikar nikakega vzroka v to in nobenega nujnejšega opravila, nego da se je nekako pripravljati na politične duhovne vaje na sv. Goro.

Razgovor je imel tudi s kuharico v družbi z neko gospodično — pokojnemu Ivanu pa se ni spoznala želja, da bi bil previden z zakramenti umirajočih. Iz kakih nagibov mu gosp. nunc ni hotel sporniti zadnje želje in storiti svoje dolžnosti, je uganjka.

Znano je le toliko, da se je jezil in rohnol na sorodnike, ki so opetovano hodili prosit ga, naj vendar pride na zadnjo željo Ivana, ker se je bolezen hujšala — a prišel ni —! Ivan je pa umrl — danes smo ga zakopali. Počival bo v miru tudi brez zadnjih zakramentov! Duhovnika, ki zamudi, storiti svojo dolžnost ob smrtni postelji bolnika, pa naj peče na zadnjo uro vest, ako je sploh še kaj ima!

Utonil v Vipavi. — V soboto so pokopali v Dobravljah na Vipavskem sedmošolca tukajšnjega gimnazija Rudolfa Hrobata. Pri pogrebu

je bil tudi njegov sošolec Henrik Vogrič iz Podgore. Pri pogrebu je nosil križ. Popoludne so se šli dijaki kopat v Vipavo. Vogrič je naenkrat zaklical po pomoč ter izginil v vodi. Prijel ga je križ, in utonil je. Skušali so ga rešiti, ali vrtnec ga je potegnil na dno. Prišli so na pomoč nekateri Zabeljci, ki so potegnili truplo iz vode. Pokopali so ga v ponedeljek v Dobravljah poleg prijatelja Hrobata. Blag mu spomin, raztuženi smo starišem naše sošolje!

Narodni kolek družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ter legitimacijske listke, komad po 1 krono, ki jih je naši družbi v korist založilo akademično društvo „Sava“ na Dunaju, rabi odslej znana škola česke delniške družbe.

Opozarjamo vse sl. slovenske tiskarne na to slovansko tvrdko, ki tako dejansko razumeva česko-slovensko vzajemnost.

Ozirajte se pri svojih tozadevnih naročilih na njo. Saj nam vsem mora veljati: „Svoji k svojim!“ — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Izlet Slov. plan. društva in otvoritev poti na Jalovec. — Dne 26. avg. t. l. otvoril osrednji odbor S. P. D. na novo nadelano pot na Jalovec. O tej priliki se bo vršil planinski izlet po sledečem vspredu:

Dne 25. avg. sestanek v Aljaževem domu; popoldne od 1. do 3. ure odhod čez prelaz Luknjo v Trento, kjer se prenoči. Zjutraj ob 4. uri odhod na Jalovec, potem doli v Loško Koritnico, odkoder se odide v Log pod Prečelom. Člani Soške podružnice naj se zbere dne 25. t. m. zvečer v Trentu.

S Krasa je priobčil nekdo v „Edinosti“ dopis, v katerem se obrača proti „Primorskemu listu“, ki je priobčil dopis, kateremu je poznati, kako da hoče nekako braniti znano gospodo v Sežani, ter ga vprašuje, kaj hoče s tem dopisom? „Primorski list“ pravi namreč, da je okr. glavarstvo v Sežani izrecno naročilo ob otvoritvi nove železnice, naj se razobesijo deželne in druge običajne zastave, ter da gledé šolskih otrok ni znano, zakaj so imeli le avstrijske zastave. Dopisnik v „Edin.“ daje nekaj lekcije dopisniku „Prim. lista“, mi pa pojasnjujemo to reč tako-le: oba goriska klerikalna lista namenoma nista hotela nastopiti proti okr. glavarju v Sežani povodom otvoritve nove železnice. Vsi drugi listi so pisali proti Rebku, tudi „Slovenec“, samo „Gorica“ in „Prim. list“ namenoma nista hotela braniti slovenske zastave pred politično gospodo sežansko, namenoma, ker jim je tak boj za slovensko trobojnico deveta briga in ker jim je lastni interes nad vse. Bližajo se počasi volitve v državni in deželni zbor — in kakor je sedaj karniflal Rebek slovenske kraške župane, tako upajo, da jih bo karniflal tudi ob bližnjih volitvah, da bi volili klerikalne kandidate. V tem tiči vsa preračunjena obzirnost do sežanskega glavarja od strani obeh klerikalnih glasil v Gorici.

Na Bledu se priredi v nedeljo dne 26. t. m. velika narodna slavnost v prid Sokolskemu skladu s sodelovanjem meščanske godbe iz Kranja, Jeseniškega Sokola

ter raznih drugih društev. Slavnost bo slična Prešernovi slavnosti v Ljubljani, ter se bo vršila na travniku poleg vile „Mirni Dol“ ob jezeru. Natančnejši program pozneje. —

Vabimo pa že naprej, da se udeležijo te slavnosti Sokolska in druga društva v največjem številu, da pokažemo, da ima Bled čisto slovensko lice.

Pripravljalni odbor je sledeči: predsednik župan Jakob Peternele, preds. nam. raynatelj Miroslav Pretnar, tajnik tehnik Ivan Rus, taj. nam. gđ. Mici Peterneleova, blagajnik trg. Ivan Pretnar, blag. nam. Franc Olivotti. Pododbor: Alojziji Novak, Vork Anton, Ropret Anton, Peternele Franc, Jan Jarij, gđ. Julka Vovkova, Sekovanič Ferdinand, Pretnar Franc, Kapus Anton, Davorin Vrinšek, Zupan Anton, Korošec Jožef.

Slavnost v Tolminu. — Posebni vlak iz Trsta do sv. Lucije-Tolmin in nazaj je dovoljen. Odhod iz Trsta c. kr. drž. žel. je ob 4. uri 20 minut, prihod v sv. Lucije-Tolmin ob 8. uri 7 minut zjutraj; vrnitev iz sv. Lucije-Tolmin ob 11. uri 12 minut, dohod v Trst ob 2. uri in 10 minut po noči. Vlak postaja tja in nazaj na vseh postajah. Pristojbina za ta vlak (tudi za otroke) je 3 krone 60 stot. na osebo.

Svarilo. — Neki A. Gergolet iz Chiasso v Švici, zastopnik paroplovne družbe „Zino“, razpošilja reklamne letake za izseljenje kmetov in rokodelcev v Brazilijo, in sicer v deželo San Paulo; obeta jim dobrega zaslužka in prosto vožnjo do tja. Ministerstvo za notranje stvari je pa uvedlo o tem preiskavo, katere rezultat je bil, da ni res, kar letaki objubujejo, in vsled tega svari pred izseljevanjem v iste kraje, posebno pa na podlagi pogojev z družbo „Zino“.

Kako delajo z našimi ljudmi na državnem kolodvoru v Gorici, ko prihajajo prosit kako službo.

Nekdo je šel prašat načelnika skladišč, če ima kako službo zanj, namreč službo delavca. Načelnik ga je vprašal, če zna nemško. Nas okoličan mu je bitro dokazal, da zna. To pa načelniku ni bilo zadosti, zahteval je, da naj tudi kaj napiše po nemško za poskušnjo. Ko je to storil, mu je rekel, da ima preslavo pisavo, da ga ne more rabiti. Okoličan: Jaz prašam službo delavca ne pisarja. Nč ni pomagalo. Načelnik je postopal pač zvito. Ko je videl, da ga ne odžene z vprašanjem, če zna nemško, mu je rekel še, naj tudi poskusi pisati nemško. Potem ga je odgnal, kaj potrebuje delavec na goriskem kolodvoru, pravilno nemško pisati? Tako odganjajo naše ljudi, sprejemajo pa tujce.

O kaplanu Meziacu v Devini smo delili nove podatke, kako zna frizirati ter kako umeje na kroje ženskih oblik itd. Ker nam ni do skandalov, tega ne priobčimo, zahtevano pa z Devinci vred, da se tega človeka čim prej odpravi iz Devine!

Proti tukajšnji okrajni šolski blagajni se množijo pritožbe dan na dan; zlasti se obračajo proti zdravniku, ki postopa z bolniki prav neusmiljeno ter jih peši le na delo, pa če se reveži še tako nesposobni za delo. Ako d

kakšnim namenom? Komu je storila kaj zlega, da bi se hotel maščevati?

Le ena misel, ki pa je bila strašna, ji je branila zaspati; in ta misel je bila, da živi na svetu oseba, ki jo je skušala umoriti in namerava to še vedno.

In če bi ta oseba, naveličana neuspešnosti strapove, izbrala, kakor je rekel Monte Cristo, orožje, če bi grof ne imel časa, prihiteti ji na pomoč, če bi nikdar več ne imela videti Morrela!

Pri tej misli oblije Valentino smrtna bledota, ledeno mrzel pot ji pokrije čelo; skoro že hoče potegniti za zvonec in poklicati na pomoč.

Toda zazdi se ji, da se sveti za vrati knjižnice grofovo oko, ki čuva nad njo, ki pa jo je vendar polnilo s tako globoko sramežljivostjo, da se vpraša, če bo njena hvaležnost pač tako velika, da mu oprostí to indiskretno prijateljstvo.

Dvajset minut, dvajset večnostij mine, a ves ta čas ostane vse tiho; še deset minut preteče, in končno udri kladivo ure na zvonec, da se začuje zvonec udarec.

Ta trenotek zagotovi Valentino slišno trkanje v knjižnici, da grof čuje in jo opominja, naj ne zaspi.

Istočasno se ji zazdi, da čuje poleg Edvardove sobe lahek šum; napeto posluša in zadržuje sapo, ki ji zastaja; ključavnica lahko zarožlja, in vrata se zasujejo na svojih tečajih.

Valentina se je oprla na komolce; hitro leže, zapre oči in jih pokrije z rokami.

Nato posluša, vsa razburjena in trepetajoča; srce se ji krči v nepopisljivem strahu.

Nekdo se približa njeni postelji in odgrne zavese.

Valentina zbere vse svoje moči, da bi dihala enakomerno, kakor diha človek v mirnem spanju.

„Valentina!“ se začuje tih glas.

Deklica zatrepče po celem telesu, a ne odgovori.

„Valentina!“ ponovi isti glas.

Isti molk. Valentina je obljubila, da se bo delala, kakor da spi.

Nič se ne zgane.

Toda Valentina zasliši skoro neslišen šum, ki ga provzroči nekaj kapljic, ki padejo v njeno pižmo.

Ker je imela oči skrite pod rokami, si jih upa nekoliko odpreti in zagleda skozi prste žensko v beli nočni obleki, ki je res vtila iz majhne stekleničice nekaj kapljic v njen kozarec.

Valentina je morda premočno dihala ali se zganila, kajti žena prestrašena preneha vlijati kapljice v kozarec in se nagne nad njeno posteljo, da bi videla, če res spi: bila je gospa Villefortova.

Spoznavši svojo mačeho, se strese mlada deklica po celem telesu tako silno, da zatrepče tudi odeja na nji.

Gospa Villefortova hitro izgine za zaveso in pazi napeto na vsak Valentinin gibljaj.

Ta se spomni strašnih besed Monte Cristovih; zdi se ji, kakor da se blišči v drugi roki njene mačeha dolgo in ostro bodalo. Zbere torej vse svoje moči in poskusi zamizati, toda to ji je ta trenotek nemogoče.

Med tem gospa Villefortova, ki jo enakomerno Valentinino dihanje pomiri in zagotovi, da deklica spi, iztegne vnovič svojo roko, dvigne na pol zaveso pri postelji in izlije v Valentinin kozarec vse, kar je imela v svoji stekleničici.

Nato odide brez najmanjšega šuma.

Valentina samo vidi, da izgine njena roka, ta polna in sveža roka petindvajsetletne žene, mlade in lepe, goječe smrtne naklepe.

Nemogoče je opisati, kaj je čutila Valentina tekom pol-druge minute, ko je bila v njeni sobi gospa Villefortova.

Trkanje v knjižnici predrami deklico iz otrplosti, da dvigne svojo glavo.

Vrata se brez šuma drugič zasujejo na svojih tečajih, in prikaže se grof Monte Cristo.

„Torej,“ vpraša grof, „ali še dvomite?“

„O moj Bog!“ zamrmra deklica.

„Ali ste videli?“

„Zaibog!“

„Ali ste jo spoznali?“

Valentina vzdihne.

„Da,“ pravi, „toda ne morem verjeti.“

„Torej raje umrjete in pripustite, da umrje tudi ubogi Maksimiljan?“

„Moj Bog, moj Bog!“ ponovi deklica skoro zmedenost.

„Toda ali ne morem zapustiti te hiše in se rešiti?“

Valentina, roka, ki vas preganja, vas doseže povsod: vaši slugi bi se dali podkupiti z zlatom, in povsod bi vam pretla smrt: v vodi, in čeprav bi jo pili iz studenca, v saji, in čeprav bi ga utrgali z drevesa.“

„Toda ali niste rekli, da me je dedova previdnost obvarovala pred strupom?“

„Pred enim strupom in pred ne preveliko množino tega strupa. A mogoče vam je dati drug strup in v večji množini.“

Grof vzame kozarec in se dotakne z njim ustnic.

„Ah,“ pravi, „zgodilo se je že tako. Danes niste imeli dobiti brucina, ampak močnejše sredstvo vas je imelo zastrupiti. Cutim namreč vonj alkohola, v katerem je bilo stopljeno. O Valentina, da ste pili, kar vam je nalila v kozarec gospa Villefortova, bi bili izgubljeni.“

„Toda, moj Bog,“ vsklikne deklica, „zakaj me vendar tako preganja?“

„Kako? Ali ste res tako dobri in vam je zlobnost tako tuja, da vam je to nerazumljivo, Valentina?“

„Ah,“ pravi Valentina, „nikdar ji nisem storila nič zalega.“

„Toda bogati ste, Valentina, imate dvesto tisoč liber rent, katerih zaradi vas ne dobi njen sin.“

„Kako to? Moje premoženje vendar ni njegovo in mi pripada po roditeljev roditeljih.“

(Dalje pride.)

zahtevami, ki jih je on sestavil, ki jih je raztolmačil tej in vsem prejšnjim vladam? In kdo se je sprijaznil s to vlado, ne da bi bile izpolnjene one zahteve? Izrek, da mora avstrijska politika biti rezultanta raznih razprav, to je iznajdba dunajskih politikov in se ne na kratko prejedeno: nemški veto! Ne pravilnosti, marveč duh dra. Körberja nad vsemi dejanji vlade, in govor dra. Körberja ni drugega, nego zmaga Körberjevega duha. Tako ne govori voditelj tlačenega češkega naroda! Kutna Gora ne pomenja še Češke, in mi se nadejamo, da vžile vladni politični apatiji besede češkega ministra ne privedejo češkega naroda v šotarišče barona Becka!

O potresu v Valparaiso. — Brzljavna poročila 19. t. m.: V Valparaisu so pretrgane vse železnice. Število mrtvih cenijo na 500. Več del mesta gori. Primanjkuje vode. Železnica ne more voziti.

„Biro Laffan“ poroča iz Valparaisa: V Valparaisu v Andah je razsajal silen vrtinec, ki je prišel s potresnimi sunki. V okolici Andah so bili sunki zelo močni. Iz Buenos-Ayresa poročajo omenjeni biro: Potres se je razširil v južni Ameriki ob pacifiške obali, šel je preko And ter zadel tudi vztočno obal. Pet dni je povzročilo mnoge škode v nastopajočih mestih: Rosario, Arana, Rioya, San Luis, Tucuman. V zadnjem mestu je bilo razdeljeno vladno poslopje. — V Victoriji in antarktični Kolumbiji je potresni aparat konstatiral, da je trajal potres štiri ure.

Ravnateljstvo severno-nemškega Lloydja prejelo od svojega zastopnika v Valparaiso naslednjo brzljavko: Trgovinski del mesta je popolnoma razdejan. Porušili sta se tudi zgradi nemškega in severo-ameriskega konzulata. Nemški sunki so bili močni ter so z malimi posredki trajali vso noč. Policijska straža podredila razdejanih poslopij. V poslopju razdejana narodna banka, ki se je porušila, je bilo poškodovanih trideset oseb. Potres so čutili po vsej južni in bolivijski republik.

Daljša poročila: Potres je izbruhnil nenadoma brez vsakega predznamenja. Podrle so se cele vrste hiš, ki so pokopale na stotine oseb pod razvalinami. Izbruhnil je obseg na več krajih požar. Vodovodni in naftni cevi so razsvetljavo so uničene. Ob morskem obrežju se je dvigalo v četrti ponoči morje. Pod razvalinami leže stotine mrtvih. — Mestne oblasti so popolnoma izgubile glavo in niso niti prvi trenutek mislile na tako resnično akcijo. Ogenj je zato strašno uničil cele mestne dele. Dan pred potresom je bil nenavadno lep. Sunki so sledili drug drug za drugim. Tudi drugi sunek je porušil cele vrste hiš. — New York, 20. avg. — Poročila prekašajo prvotna poročila o nemškem v Valparaiso. Uradna poročila cenijo število onesrečenih, ki so poginili v plamenih, na 5000, a tu cenijo število žrtev na 10.000. Poročila se zbirajo na morskem obrežju. Zamorčani so zbirali vojaki delati red, ker je prebivalstvo zelo razburjeno. Proglasili so naglo evakuacijo, ker sodnja pleni v onesrečenem mestu. Po potresu je brez strehe 60.000 oseb. Po potresu je bil strašen vihar s tropičnim dežjem, ki je še bolj prestrašil prebivalstvo.

Andalski zastopnik v Valparaisu poroča, da niso pretrgane poročila o škodi in o živih. Poškodovani so vsi hoteli. Na vsako hišo cenijo poškodovanih oseb na deset.

Dne 16. t. m. do večera so šteli v Valparaisu 2 potresnih sunkov. Večina hiš je poškodovanih, ostale so poškodovane. Škode je ocenilo milijonov funtov sterlingov. Število mrtvih znaša 2000. Največ je napravil ogenj, ki je izbruhnil takoj po prvem sunku. Živila so zelo draga. En liter mleka velja dva dolara. Tudi meso je silno drago. Prebivalstvo, ki živi v parkih, grozno trpi, ker veje oster veter in so noči mrzle.

20. avg. Potresni sunki se ponavljajo. Po poti od sobote na nedeljo je bilo čuti več potresnih sunkov, ki pa niso bili posebno močni.

Valparaiso je kup razvalin. Vse železnice so uničene. Koliko je onesrečilo ljudi, ni mogoče še natanko dognati, ker je večino trupel pod razvalinami.

Iz Sant Jago poročajo: Glasom uradnih informacij, je našlo povodom potresa smrt 55

oseb. Na stotine oseb je bilo pa ranjenih. Vsi deli mesta so poškodovani, mnogo so trpele tudi mnoge javne zgrade. Škoda povzročena po potresu cenijo na 1.200.000 šterl. lir.

Mesto Valparaiso je veliko, šteje 250.000 prebivalcev. Katastrofa je bila hujša nego v San Francisku.

Bivši vojni minister Krieghammer je umrl v. Islu dne 21. t. m.

Tožba v španski kraljevi hiši. — Ljudski list v Madridu „España nova“ je priobčil vest, da bodo španski kralj Alfonz, princezinja Marija Terezija in mož njene pokojne sestre Asturijske princezije princ Karol Bourbonški tožili špansko kraljico-mater Marijo Kristino, ki je poslala za časa svojega regentstva 8 mil. svoji materi nadvojvodinji Izabeli, da jih uložijo v razne banke. Izabela je umrla brez oporoke. Sedaj hočejo gori imenovani imeti te milijone razdeljene med seboj, kraljica-mati pa pravi, da so le njena last.

Na Ruskem. — Položaj v kavkaški guberniji Jelisabetpol je izredno kritičen. Dobro oborožene tatarske čete vodijo pravo vojno proti oddelku generala Vevernou. Vsek dan pride do spopadov, pri katerih morajo rabiti ruske čete topove. — Bančnega roparja Welencova niso še ujeli, čeravno ga je v torinskem gozdu iskalo 700 mož.

Ministerski svet se je bavi z glavnimi pravili političnega programa ter je pričel potem razpravljati o zakonskih načrtih, ki se jih ima predložiti dumi, ko se ista zopet skliče.

Vojno sodišče v Kronstatu je deset vdeležencev zadnje oborožene vstaje obsodilo na smrt, 22 na prisilno delo, 15 obtožencev je bilo oproščenih.

18. t. m. popoldne je bil v Varšavi izvršen atentat proti generalnemu guvernerju Skalonu. Ko se je okoli 5. ure popoldne peljal po ulici Natolinska, so bile vržene pod kočijo tri bombe. Guverner je bil ranjen na levem ušesu, ranjeni so bili trije kozaki, ki so ga spremljali in nekoliko pasantov. Storilec je zbežal. Tudi proti podguvernerju Volanskemu sta bili vrženi dve bombi, tudi on je bil ranjen.

Potujoči Tatarji so napadli v Karkliju in ubili 18 Armencev, jih mnogo ranili, uničili mnogo imetka. Tudi v drugih malih krajih so Tatarji izvršili več nasilstev.

„Magdeb. Zeitung“ poroča iz Petrograda, da se v tamošnjih kompetentnih krogih govori, da bo duma sklicana že na jesen. Volitve se bodo vršile meseca oktobra, duma se pa sešane meseca novembra. Vlada hoče zato sklicati dumo še v tem letu, ker bo morala baje najeti novo posojilo.

Nemško prodiranje na Koroskem. — Tik pod Karavankami je Blaško jezero s slovensko vasjo Blače, kakor je sploh do Zile in Drave še vse slovensko. Toda kako malo zavednosti je v teh Slovencih, se je pokazalo pretečeno nedeljo, ko se je ustanovila podružnica „Südmarke“ ter se v odbor razun kar kričavih nemških učiteljev vstopili sami slovenski kmetje, kakor Marčnik, Martinčič, Azgan, Černut, Čemernjak, Valentinič itd. Odposlanec osrednjega društva dr. Hans Hok je v svojem govoru poudarjal, da bo ta podružnica sestavljena večinoma iz Slovencev. In zapeljani reveži so pustili govorniku, da se je naravnost norčeval iz njihove omejenosti, ko je rekel, da Nemci ne grejo na pridobivanje, temuč si prizadevajo pridržati le to, kar je bilo nemško, da se ohrani državi nemški značaj. Svoj govor pa je zaključil, da bo podružnica delovala „uns zu Nutz, den Gegnern zu Trutz“.

Srbski izvoz. — Poročilo komisije novih trgovinskih potoz za srbski izvoz so jako ugodna, osobito čez Selun v Marseille, Malto in Egipt. Več morskimi plovnimi družb se je ponudilo za morski prevoz srbskega blaga. Uspeh je zagotovljen. Uvoz živine v Italijo je dovoljen.

Devoturni delaval čas je vpeljala v svojih delavnicah saksonska državna železnica.

Smrt na angleški vojni ladiji. — V ponedeljek v jutro je na angleški vojni ladiji „Car-narvon“ v Trstu umrl podčastnik Sanders.

Tabor v Golšvicu. — Na taboru, ki se je vršil 19. t. m. v Golšvicu, je govoril posl. Fresl. Tabor se je izvršil mirno. Po taborju je šlo okoli 200 udeležencev v različnih skupinah v mesto. Prišlo je do spopadov z Nemci,

ki so se zbrali, vsled česar je moralo posredovati orožništvo. Vsled eksplozije petarde je nastalo veliko vznemirjenje.

Nečloveški čin v Južni Afriki. — Nemški socialno-demokratski listi so po pismu nekega vojaka priobčili o grozovitostih nemških vojakov v južni Afriki nastopno: Na zadnji patrulji smo prišli do nekega studenca. Bilo je zvečer, ko smo, nas četrnajstoričja z našim častnikom, razsedli konje in smo hoteli večerjati. Nakrat smo kraj pečine, blizu studenca, opazili črne sence. Obkolili smo pečino in ujeli pet črnih žensk. Ustrelili jih nismo mogli, ker bi to slišali črnici, a teh je bilo 200, ki bi nas bili zdrobili na kose, ako bi bili slišali naše puške. Nismo vedeli, kaj naj bi storili s temi ženskami, dokler ni rekel neki deseterik poročnik, da jih usmrtime z bajoneti. Poročnik je zapovedal, da natakemo na puške bajonete. Petero vojakov so je postavilo spredaj, petero pa zadej in tako so ženske umorili. Na ta grozen čin je vrhovno poveljstvo odgovorilo samo z besedami: „uradno ta slučaj ni znan tukaj“. Da ta prazna fraza ne more nikogar zadovoljiti, je povsem razumljivo. Ali narod želi izvedeti, da-li nemški vojaki res izvršujejo taka grozodejstva? Število škandalov v nemških kolonijah je tako naraslo, da je dandanes pojedincu tudi najneverjetnejše skoraj verjetno. Tako postopanje je pač sramota za Nemčijo!

Hrvatski zamorac. — Pred 3 meseci se je vrnila iz Amerike domov na Šipak na Kupčini neka ženska v blagoslovljenem stanu ter je pred nekaj dnevi povila majhnega zamorčka. Soobčani so mislili, da je prišel na svet sam vrag, ter so bežali pred njo; župnik je imel dosti truda, da jim je vso stvar razložil. Zamorček je čvrst in krščen po rimsko-katoliškem obredu.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga == == oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —80, —88,
—96, 112, 120, 136, 144, 160, 180, 200.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni
v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havro
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo

Zwischenbart, Basel (Švica) Centralbahnhofplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Svaljični papirčki — papirčki za cigarete.

Enak „ABADIE“ ali „GRIFFON“
v korist družbe sv. „Cirila in Metoda“.
(Zaloga za Goriško.)

Dalje: Abadie, Griffon, Aida, Aristocratique,
Regal itd. itd.

Svaljični omotčki (Hülsen) z ustniki vseh vrst,
ruski higijenični itd. itd.

Papirnat cevice za smotke in smotčice itd. itd.

Prekupci in tobakarnarji izdaten popust.

Razglednice za tobakarne.

Knjigarna in trgovina

A. Gabršček,

v „Trgovskem domu“ in v Gosposki ulici št. 7.

Ne quid nimis.

O dobri stvari nikoli ne moremo dovolj govoriti in pisati, če ne bomo, da postane prav poljudna in skupna last najširših krogov. To se na pr. lahko nanaša na Kufeke-jevo že več let izvrstno uspevajočo moko za otroke, ki jo vsi zdravniki

označujejo za izdelek brezhibne dobrote in dobrodejne učinka. Ob pravilni in pravočasni porabi varuje Kufeke-jevo moko otrokovo prebavila v najnevarnejši dobi pred motenji in vpliva tudi na obolenosti teh organov na prav odlično ugoden način. S preživljanjem otrok s Kufeke-jevo moko se doseže precejšnje znižanje tako škodljive driske, in je Kufeke-jeva moka za otroke bila že pogosto rešilna hrana. Tudi pri oslabelem želodcu in črevesnem delovanju starejših otrok, pri bledih, nevrasteničnih odraslih deklicah se s tem izdelkom doseže primerna prehrana. Kufeke-jeva moka ni samo dragoceno nadomestilo materinega mleka za preživljanje dojenčev, nego tudi izdelek, ki je zaradi lahke prebavnosti in zadostno določene ter preizkušene redilnosti povsod, kjer se pri otrokih in odraslih pojavljajo boleti in slabosti prebavil, primerno in velenjeno živilo, ki ob stvari primerne porabi, ki jo določi zdravnik, motenja želodca in črevesa lahko zabrani in odstrani.

Kotlarijske številke.

15. avgusta 1906.

Trst 47 66 50 7 27
Linc 10 47 86 59 6

Andrej Fajt pekovski mojster

v Garol Corso Franc. Gius. št. 2.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Solnčniki

v največji izbiri po vsaki ceni
so ravnokar dospeli.

J. ZORNIK — GORICA
Gospeska ulica 10.

Največja izbira modercev

vedno zadnje novosti idealnih krojev,
samo pri

J. ZORNIK — GORICA
Gospeska ulica 10.

Krasni okrasni za

spomladne in letne obleke
so že začeli dobajati.

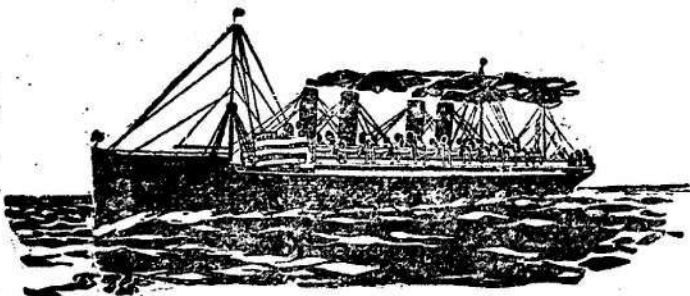
J. ZORNIK — GORICA
Gospeska ulica 10.

Trgovce s perutnino in jajci za velike in male pošiljatve išče

Josip Grisi v Trstu.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Sevaronemškega Lloyd“.

Iz
Bremna
v
New
York

s cesarskimi brezparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“
in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorske vožnje traja samo 5—8 dni.

Natuden, mesečni poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega
parobrodne družba kakor tudi listke za vse prge ameriških železnice dobite
v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se
tičejo potovanja, so na voljo in brezplačno. — Posredstva poštna, rečna in zračna.
Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo,
Arizono, Utah, Wjoming, Nevada, Oregon in Washington nudijo naše društvo
posebno ugodne in izredne cene čez cel svet. Odhod na vsaj tri teden
iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor:
Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapur in Avstralijo itd.

POZORI! BERITE!

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nprabarskega in drobnega
blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni veneli. — Mašne
knjižice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35—8

Od visokega c. kr. namest-
ništva dovoljeni zasebni trgov-
ski tečaji in šola za pisalni
stroj državno izprašanega uč-
telja trgovskih šol

Karol Štefan Keller

Gradec, Bürgergasse št. 14.

Dobri vspehi. Brezplačno posredovanje
za službe.

Nad 20 pisalnih strojev.

Vsporedi zastoj in franko.

Nemški poučni jezik.

Rimske toplice

v Tržiču (Monfalcone) na Primorskem

Stalno podnebje 38—40°.

V času od 1. junija do konec septembra.

Kopelji se priporočajo posebno proti protinu in reumatizmu,
bolečinam v kolku in ženskim boleznim itd. itd.

Lastnina Kr. V. kneza Thurn-Taxis.

Odlikovana
z diplomom
I. vrste.

Odlikovana
s častno diplomom
Dunaj 1893.

Umetniška
obrtna razstava
Gorica 1900.

Odlikovana pekarija in sladničarna KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Korau v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorac“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Prosiva zahtevati listke!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor:
cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje,
strebna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi
orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber
kuhinskega in hišnega
orodja, pečij, štedil-
nikov po brezprimerno
nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškojo št. 11.

Edina zaloga
stavbnih nosilcev
v Gorici.

Poslovanje železa

za vinograde po nizkih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Izplačava vsakemu, kdor dokeže s potrditvijo
najnove ameriške blaginje, da je kupil pri
naju na 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listke!

„Goriška Tiskarna“ priporoča vizitke

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
lekarna „All' Igen“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 1.40. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— prosto poštne.